

IOAN FLORA VERSEI

ÁLDATLAN BOLYGÓ

A perspektíva hiány nem karrier.

(Hans Magnus Enzensberger)

Jaj, mekkora csapás! A világ vége mily közel!
Már nem tudsz áthatolni tengernyi íráson
akár a pár ezer éves babyloni feliraton.
A költői témákat mind csontig lerágták,
elfogyasztották.
Íme, hová vezet a közösség humánus fejlődése!
Micsoda áskálódás, galádság, végzetes nyár!

Jaj, mily csapás a mi bolygónk is.
Egymaga fortyog,
letörten, ádázul, gépesítve, nevetségesen,
nincs lapockája, csigolyája, nyelve,
egyetlen közös fejlődési terve,
puszta beton és sablon
világrészek, szérumok
és ötvenezer
éhező hal meg percenként,
vénáig kifáradt minden költői téma.

Milyen árulás, holdfogyatkozás,
hol a parfüm a nemeslélek
a bodza a berkenye
a mitológia
a szeretet a metafizika
a kézcsók a puritán származás
az áttáncolt esték

a szenvedély a kurázi
 a felhőtlen ég
 a tiszta lég
 a tükrök a csillárok
 emlékek
 csak szürkület álmatlanság
 örökös álca
 ... semmiség

jaj, micsoda áskálódás, galádság!
 Sorok ragadnak fekete égbolt ajkáról,
 mivel kötözzük be a lehetséges
 világok legszebbikét,
 hány pár kesztyűvel ragadjuk meg e sápadt
 földgolyót,

e feliratot,
 mikor vonuljunk
 az egyetem elé,
 mikor szögezzük magunkat a galaktikák
 kérgéhez,
 kiáltásként, árbocvitorla gyanánt?

Mily csapás a mi bolygónk is,
 örvenezer éhező hal meg percenként,
 és
 vénáig kifáradt az összes költői téma.

ÍRÁSDŰH DU NÉGYKOR

Épp arról cseverésztünk, fontolgattuk,
 mi lehet veied.
 Introvertált sürgönyoszlop, víz-
 medence,
 tárgyak, melyekbe naponta ütközöl,
 puszta tárgyak, és nem a nyelv való tényei.

Arcom mosom az udvari csapnál,
 lábam, leülök írni.

Natalia más gyermekeit neveli.
 Éjjelenként még jön egy-egy férfi, aki tudja mit akar,
 már elment, mondom —
 az nem lehet, legalább a kezét lássam, a nyakát,
 nyújtsa ki lábát az ablakon.
 Megértjük egymást, és te
 az örökös szexuális és etikai nyavalygásaiddal.

Előjössz Chopinnel, Vírsetről kellene
 írnom.
 Két házra tőlem a szilkvízbolt.
 Lapályos madarak, lapályos emberek,
 reggel húst, tejet, kenyeret szállító
 autók.

Arcom mosom az udvari csapnál,
 lábam.
 Hideg víz, mennyei.

A város fiziológiája, vidékiességünk.
 Fölállsz, fizetésed hozzák.
 Esküvő: dínomdánom, bor, az ara
 kerekét oldott az ágyból
 a nászéjszakán,
 közsajnálkozás,
 sok-sok kidobott pénz.
 Az utcán faltörmelék, házat építenek.
 (1975—1977)

AZ ELSŐ TÍZ SOR VÁZLATÁHOZ

- 1, Akták közt turkálsz, jegyzeteket
 lapozgatsz,
 tiszta lapra másolod,
 meghatározod a betű formáját,
 újra ellenőrzöd a dátumokat.
- 2, Írni kezdesz hirtelen, minden hátsó gondolat nélkül.
- 3, Kiválasztod a neveket.
- 4, Időpontot.

- 5, Anekdotázót.
- 6, Belefulladsz a mázokba.
- 7, Minden lehetőség adott, hogy egy közepes krónikát írj.
- 8, A kéziratot egy különleges dossziéba teszed.
Talán tíz év múlva folytatod...

*SZLAFKAY Attila
fordításai*